

BERKOVIĆ, Danijel (1954.)

Nakon studija fizike na Zagrebačkome sveučilištu, upisuje u Engleskoj studij teologije, gdje diplomira (BA Hons) na London Bible College (London School of Theology) (1984). Magistrirao je na Evanđeoskome teološkom fakultetu u Osijeku (2002). Doktorski studij (PhD) iz hebrejske starozavjetne lingvistike i studija Psalama završava (2016) u Oxfordu/Londonu.

Od 1985. do 1997. radio je kao redovni (i gostujući) predavač biblijskih studija Staroga zavjeta i hebrejskoga jezika na više domaćih i stranih teoloških učilišta (Osijek, Temišvar, Maruševac). Hebrejski jezik i Stari zavjet predaje na Teološkome fakultetu »Matija Vlačić Ilirik« (Sveučilište u Zagrebu) od 1999., a od 2004. na Biblijskom institutu u Zagrebu.

Član je upravnog odbora Hrvatskoga biblijskog društva (HBD) u kojem je i kao biblijski prevoditelj član prevoditeljskog tima. U područjima biblijske teologije na međunarodnoj razini aktivno sudjeluje kao član Society of Biblical Literature (SBL). Također, član je Glavnog odbora Udruge za vjersku slobodu u Hrvatskoj i jedan od urednika njihova časopisa *Vjerska sloboda*. Kao predstojnik, od 2014. godine predvodi Centar biblijskih istraživanja (CBI).

Redovito objavljuje u stručnoj literaturi, stručnim teološkim časopisima; sudjeluje na znanstvenim i stručnim skupovima, a radovi se objavljuju u zbornicima radova. Osim stručnih i znanstvenih radova Berković je 2013. priredio i objavio *Hebrejsko-hrvatski biblijski rječnik*. Neki od objavljenih radova uključuju naslove kao: *Problemi prevođenja biblijske hebrejske poezije*, *Stari zavjet u hrvatskim protestantskim tradicijama*, *Teološka gramatika proroka Izaije*, *Abram, Abraham i Ibrahim*, *Aspekti i modaliteti Božje prisutnosti u Starom zavjetu* itd.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=255233>

BRSTILO, Ivana (Split, 9. svibnja 1985.)

U Splitu je završila osnovnu i srednju školu te potom diplomirala na Filozofskome fakultetu (2008). Magistrirala je istraživački smjer sociologije na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu temom *Postmoderna i feministička analiza estetske kirurgije: prilog sociologiji tijela* (2011). Objavila je više znanstvenih radova u domaćim i stranim časopisima te izlagala na brojnim međunarodnim konferencijama.

Sudjelovala je u nekoliko istraživačkih projekata kao što su: *Studija utjecaja karakteristika različitih oblika nastavnih materijala na proces učenja*, *Rad nedjeljom i kvaliteta života*, *Perception of the data protection and privacy issues by children and youth*.

Područje njenog interesa je sociologija tijela i potrošnje te tema postmoderne. Trenutačno priprema doktorski rad iz područja sociologije na temu mladih i nove tehnologije.

Od 2012. zaposlena je kao asistentica na Odjelu sociologije na Hrvatskome katoličkom sveučilištu u Zagrebu.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=344715>

DA-DON, Kotel (Jeruzalem, Izrael, 12. prosinca 1967.)

Rabin židovske zajednice Bet Israel u Hrvatskoj, teolog i judaist. Vjersko i rabinsko obrazovanje primio je u ješivi Ha-Kotel u Jeruzalemu (1987—1991) i u rabinskom i učiteljskom seminaru Midraš Sephardi u Jeruzalemu (1991—1995), gdje je završio rabinsko i pedagoško obrazovanje. Diplomirao je i na Pravnome fakultetu Sveučilišta Bar Ilan u Ramat Ganu (1991—1995). Od 1995. član je izraelske Odvjetničke komore.

Tijekom 1996. i 1997. radio je kao profesor na Jewish Theological Seminary — University of Jewish Studies u Budimpešti, na fakultetima za rabinske i pedagoške studije. Od 1998. u Zagrebu djeluje kao glavni rabin u Hrvatskoj. Od 2006. rabin Da-Don je duhovni vođa Židovske vjerske zajednice Bet Israel u Hrvatskoj.

Od 2006., kada je završio doktorske studije iz židovske filozofije, predaje na Katedri za judaistiku Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od 2007. predaje i na Hrvatskome vojnom učilištu »Dr. Franjo Tuđman« u Zagrebu, a od 2008. i na Jewish Theological Seminary — University of Jewish Studies u Budimpešti na doktorskim studijima. Na Katedri za judaistiku Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, čijim je predstojnikom imenovan 2013., promoviran je u docenta (2014).

Od 2013. član je Europskoga židovskog parlamenta, a od 2016. Izvršnog odbora WZO-a (The World Zionist Organization).

Područja znanstvenog istraživanja su židovsko pravo, židovske i starozavjetne studije, hebrejski jezik te međureligijski dijalog.

D j e l a : *Židovstvo — život, teologija i filozofija*, Profil International, Zagreb, 2004.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=300115>

DAMJANOVIĆ, Dragan (Osijek, 31. listopada 1978.)

Nakon završene gimnazije u Našicama (1997) završava dvopredmetni studij povijesti umjetnosti i povijesti na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (2002). Na Odsjeku za povijest umjetnosti magistrirao je temom *Vukovarski arhitekt Fran Funtak* (2005) te doktorirao temom *Đakovačka katedrala* (2007). U zvanje docenta izabran je 2009., a u zvanje izvanrednoga profesora 2014. Od listopada 2012. predstojnik je Katedre za modernu umjetnost i vizualne komunikacije na Filozofskome fakultetu u Zagrebu, a od 2012. do 2016. bio je zamjenik voditelja Poslijediplomskoga studija povijesti umjetnosti. Od ožujka 2004. do danas sudjeluje u izvodenju nastave na istom odsjeku.

Posebno područje njegova znanstvena interesa predstavlja povijest arhitekture te slikarstva i skulpture od kraja 18. do sredine 20. stoljeća. Do sada je objavio devet knjiga te osamdesetak članaka u domaćim i međunarodnim znanstvenim časopisima kao i niz poglavlja u knjigama.

Više puta nagrađivan visokim nagradama. Posljednji put Nagradom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti za najviša znanstvena i umjetnička dostignuća u Republici

Hrvatskoj za 2015. godinu za područje likovnih umjetnosti za izložbu *Herman Bollé — graditelj hrvatske metropole*.

Djela : *Saborna crkva Vavedenja Presvete Bogorodice u Plaškom: povijest episkopalnog kompleksa*, Srpsko kulturno društvo Prosvjeta, Zagreb, 2005; *Vukovarski arhitekt Fran Funtak*, Leykam international, Zagreb, 2009; *Đakovačka katedrala*, Matica hrvatska, Zagreb, 2009; *Župna crkva Uznesenja Blažene Djevice Marije i sakralna baština župe Molve*, Zagreb, Leykam international, 2010; *Bečka Akademija likovnih umjetnosti i hrvatska arhitektura historicizma. Hrvatski učenici Friedricha von Schmidta*, Gliptoteka Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Zagreb, 2011; *Arhitekt Herman Bollé*, Muzej za umjetnost i obrt, Leykam international, Zagreb, 2013; *Zagreb: Arhitektonski atlas*, AGM, Zagreb, 2014; *Vila Živković-Adrowski-Lubienski*, Obitelj Bračun, Zagreb, 2016; *Zagreb: Architectural Atlas* (englesko izdanje), AGM, Zagreb, 2016.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=264970>

GAČIĆ, Marija (Slavonski Brod, 1986.)

Završila studij etnologije i kulturne antropologije te kroatistike na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (2010) na kojem je 2014. upisala poslijediplomski doktorski studij etnologije i kulturne antropologije u sklopu kojega se bavi temom javnih upotreba narodnih nošnji u Slavoniji od 1990. do danas.

Primijenjenom etnologijom bavi se još od studentskih dana, što je nastavila radom u Posudionici i radionici narodnih nošnji u Zagrebu do 2015.

Godine 2016. postaje kustosica etnografske zbirke Muzeja Đakovštine u Đakovu, gdje djeluje i danas.

Značajnije publikacije: *Elections of the Beauties In Slavonia: A Study of Competitions in Traditional Costumes. Folklore. Electronic Journal of Folklore*. Vol 66. Tartu: Estonian Folklore Institute, 2016, str. 79-95; *Etnološko promišljanje smrti kroz suvremene prakse osmrtnica i Facebook grupa posvećenih preminulima. U Put u vječnost*. Zagreb: Galerija Klovićevi dvori, 2016, str. 44-50; *Narodne nošnje na sceni: Suvremene primjene narodnih nošnji u kontekstu scenske primjene folkloru. U Zbornik radova Seminara folkloru panonske zone*. Vinkovci : Kulturni centar Gatalinka, 2016 (str. 59-68); *Brđani i Doljani: narodne nošnje istočnog i zapadnog Brodskog Posavlja. U Zbornik radova Seminara folkloru panonske zone*. Vinkovci : Kulturni centar Gatalinka, 2014, str. 29-43.

HABEK, Dubravko (Bjelovar, 6. studenoga 1965.)

Specijalist ginekologije i opstetricije, uži specijalist fetomaternalne medicine i opstetricije, stalni sudski vještak iz ginekologije i opstetricije. Na Medicinskome fakultetu u Zagrebu diplomirao, magistrirao temom *Utjecaj pušenja na fetalnu aktivnost u ranoj trudnoći* (1996) te doktorirao temom *Biofizikalni profil fetusa i doplerski cerebroubikalni omjer u prosudbi fetalne hipoksije* (2000) da bi 2011. na Filozofskome fakultetu u Zagrebu postigao i drugi doktorat temom *Prva vojna i građanska bolnica u Bjelovaru i njena uloga u organizaciji zdravstvene skrbi Varaždinskog generalata*.

Aktivni sudionik Domovinskoga rata od 1991. kao ratni liječnik i načelnik sanitetske službe 105. brigade Hrvatske vojske.

Od 1992. do 2002. radio kao liječnik u Medicinskome centru Bjelovar, Općoj bolnici Bjelovar, u Domu zdravlja Bjelovar, potom bio predstojnik Odjela za ginekologiju i opstetriciju Kliničke bolnice Osijek i ravnatelj Kliničke bolnice Osijek (2002—2005). Sada pročelnik odjela na Klinici za ginekologiju i porodništvo Kliničke bolnice »Sveti Duh« u Zagrebu.

Znanstveni savjetnik i izvanredni profesor ginekologije i opstetricije na Hrvatskome katoličkom sveučilištu u Zagrebu. Redoviti član Austrijskoga društva za prenatalnu i perinatalnu medicinu i hrvatskih strukovnih liječničkih udruga. Redoviti član Akademije medicinskih znanosti Hrvatske i Predsjednik Kirurškoga kolegija iste akademije. Autor više od 250 znanstvenih i stručnih radova, knjiga, priručnika i kongresnih priopćenja. Znanstveni interesi: perinatologija, fetalna neurologija, operacijska ginekologija i opstetricija, opstetričke i ginekološke emergencije, forenzička ginekologija i opstetricija, povijest kirurgije, anestezije, opstetricije i primaljstva.

D j e l a : Habek, D., Šklebar, I., Grabovac, S., Šklebar, D., Medar, M., Lovčić, V., Knežević, Z., Hrgović, Z., Brzović, S., Markojoja, I., Biščan, B., *Prilozi za povijest bjelovarske bolnice*, Čvor, Bjelovar, 2011; Habek, D., *Bjelovarska antologija anestezije*, Čvor, Bjelovar, 2010; Habek, D., Vuković Bobić, M., Kulaš, T., Žalac, D., Mišković, B., Hafner, T., Ujević, B., Zudenigo, D., Prka, M., Vasilj, O., Bauman, R., Marton, I., Rašić, Ž., Gilja, I., *Porodničke operacije*, Medicinska naklada, Zagreb, 2009.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=214452>

JURANIĆ, Brankica (Ivanovac kraj Osijeka, 9. studenoga 1960.)

Srednju medicinsku školu završila u Osijeku (1979), Visoku zdravstvenu školu u Zagrebu (1995), Sveučilišni diplomski studij sestринства na Medicinskome fakultetu u Osijeku (2012), nakon čega upisuje iste 2012. godine Poslijediplomski doktorski studij Biomedicina i zdravstvo. Od 2013. asistentica je na Katedri za internu medicinu, povijest medicine i medicinsku etiku Medicinskog fakulteta Osijek, za znanstveno područje *biomedicine i zdravstva*, znanstveno polje *kliničke medicinske znanosti*, za znanstvenu granu *interna medicina*.

Od 1979. zaposlena je u Kliničkome bolničkom centru Osijek. Članica je Hrvatske udruge kardioloških medicinskih sestara, Hrvatske komore medicinskih sestara, Hrvatske udruge medicinskih sestara, Hrvatskoga društva za palijativnu medicinu, Hrvatskoga liječničkog zbora, Udruge medicinskih sestara tehničara Hrvatske za neurologiju. Članica je Tima za palijativnu skrb Osječko-baranjske županije, predsjednica Katoličke udruge Sveta Rozalija Ivanovac. Bila je članica Druge biskupijske sinode đakovačke i srijemske (2000—2002). Završila je 1999. godine jednogodišnji Tečaj socijalno-pastoralne službe i rada na integraciji života i vjere. Aktivno je sudjelovala na brojnim domaćim i međunarodnim skupovima, objavila je brojne radove koji su indeksirani u međunarodnim bazama podataka, autorica je nekoliko poglavlja u knjigama o palijativnoj skrbi.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=343852>

KARIĆ, Enes (Višnjevo kraj Travnik, BiH, 16. svibnja 1958.)

Islamski teolog, redoviti profesor Fakulteta islamskih nauka u Sarajevu (BiH). Nakon osmogodišnje osnovne škole (1973) završio je petogodišnju Gazi Husrevbegovu medresu u Sarajevu (1978), a potom studirao islamske znanosti na Islamskome teološkom fakultetu te političke nauke na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu. Potom je pohađao i završio treći stupanj filozofskih studija na Filozofskome fakultetu Univerziteta u Sarajevu (1981—1982), gdje je i magistrirao temom *Odnos grčke i islamske filozofije u enciklopediji Ihvanus-Safa* (1986). Doktorirao je na Filološkome fakultetu Univerziteta u Beogradu temom *Hermeneutički /tefsirski/ problemi prevođenja Kur'ana* (1989). Boravio više puta na specijalizacijama na kairskom sveučilištu Al-Azhar te na sveučilištima Yale (SAD) i Oxford (Vel. Britanija).

Od 1981. zaposlen je na Islamskome teološkom fakultetu/Fakultetu islamskih nauka u Sarajevu, na kojem je biran u docenta (1989), izvanrednoga (1991) te potom redovitog profesora (1999) na predmetu *Tumačenje Kur'ana (tefsir)*. Na istome fakultetu bio je dekan u dva uzastopna mandata (2003—2007). Tijekom 1994.—96. bio je ministar za obrazovanje, nauku, kulturu i sport u Vladi Republike/Federacije Bosne i Hercegovine. Sudjelovao je na mnogim domaćim (bosanskohercegovačkim) i inozemnim znanstveno-stručnim skupovima posvećenim filozofiji, hermeneutičkim /tefsirskim/ istraživanjima, povijesti tumačenja svetih tekstova (a posebno Kur'ana), globalizaciji, i sl.

Objavio je više knjiga, studija, prijevoda i književnih djela. Njegov prijevod Kur'ana na bosanski jezik u dva sveska (Sarajevo, 1995) dobio je pohvale, kao i njegove filozofske, teološke i kulturološke rasprave. Karićevi eseji, rasprave, putopisi, romani... prevedeni su na arapski, engleski, njemački, slovenski, turski, perzijski, albanski jezik.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://www.fin.unsa.ba/bibliografije/enes-karic.pdf>

KIRIN, Marijan (Viduševac kraj Gline, 1952.)

Dr. med.; internist — kardiolog i intenzivist, znanstveni suradnik, pročelnik Zavoda za hitnu i intenzivnu medicinu Klinike za unutarnje bolesti u Kliničkoj bolnici Dubrava. Diplomirao na Medicinskome fakultetu u Zagrebu (1976). Na istome fakultetu položio specijalistički ispit iz Interne medicine (1983) te potom doktorirao temom *C-reaktivni protein — dijagnostički i prognostički pokazatelj u bolesnika s akutnim infarktom miokarda* (1998).

Biran je u nastavno zvanje profesora visoke škole Zdravstvenoga veleučilišta u Zagrebu za područje biomedicine i zdravstva, iz interne medicine (2006), u zvanje znanstvenoga suradnika u znanstvenome području biomedicine i zdravstva, polje kliničke medicinske znanosti (2008) te u znanstveno-nastavno zvanje docenta u području biomedicinskih znanosti, polje: kliničke medicinske znanosti/interna medicina na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (2009).

Cjelovita bibliografija dostupna je na: <http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=211355>

KOIĆ, Elvira (Čačinci, 1965.)

Dr. med., prim. mr. sc. specijalist psihijatar, subspecijalist socijalne psihijatrije, psihoterapeut, stalni sudski vještak. Nakon završene osnovne i srednje škole diplomirala je na Medicinskome fakultetu u Zagrebu (1990), potom specijalizirala na Klinici za psihijatriju KBC Rebro u Zagrebu do 1996. Magistrirala je 2003. u Centru za forenzičku psihijatriju Kliničke Psihijatrijske bolnice Vrapče radom *Forenzička usporedba relevantnosti psihijatrijskih klasifikacijskih sustava u dva razdoblja (1968—1995)*, pod mentorstvom prim. dr. sc. Miroslava Gorete. Status primariusu stekla je 2007., a stupanj subspecijalista socijalne psihijatrije na Klinici za psihijatriju Rebro (2008). U izradi je doktorske disertacije na Medicinskome fakultetu u Zagrebu pod naslovom »Povezanost beznađa i doživljaja gubitka smislenosti života sa suicidalnošću u ratnih veterana oboljelih od posttraumatskog stresnog poremećaja«.

Radila je više od 20 godina kao voditeljica Odjela psihijatrije u Općoj bolnici u Virovitici. Od 2014. voditeljica je Odjela psihijatrije Opće bolnice u Bjelovaru.

Kao liječnica sudjelovala je u Domovinskoj ratu, a po razvojačenju radila u obiteljskoj medicini u Domu zdravlja u Orahovici i Crncu. Aktivna je članica različitih stručnih liječničkih društava i udruga civilnog društva, poput Udruge za zaštitu žrtava mobinga,

a voditeljica je Hrvatske udruge za prevenciju suicida — HUPS. U permanentnoj je edukaciji i superviziji.

Inicirala je, organizirala i sudjelovala u provedbi različitih programa prevencije suicida na lokalnoj i državnoj razini, npr. u projektu »Mediji i suicidi« 2005. koji se provodio u okviru Nacionalnoga programa psihosocijalne i zdravstvene skrbi za sudionike i stradale iz Domovinskog rata. Stalna je članica Tima za PSP Ministarstva hrvatskih branitelja.

Kao autorica i u koautorstvu piše stručne i znanstvene radove, priručnike i knjige. Za svoj rad primila je Zahvalnicu Hrvatskoga liječničkog zbora, a Predsjednik Republike Hrvatske odlikovao ju je Redom hrvatskoga trolista (2011).

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=258521>

KOLARIĆ, Juraj (Donji Hraščan, 20. travnja 1938.)

Svećenik Zagrebačke nadbiskupije te umirovljeni profesor Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu. Nakon boravka u Nadbiskupskome dječakom sjemeništu i završetka Klasične gimnazije u Zagrebu, teološki studij završava u Innsbrucku gdje je zaređen za svećenika (1965). U Innsbrucku je doktorirao (1969), a dva semestra proveo je na Teološkom fakultetu u Münsteru odakle je po želji nadbiskupa Franje Kuharića otišao u Rim gdje je upisao studij crkvene povijesti na Gregorijani, orijentalnu teologiju na Papinskom orijentalnom institutu, dok je na Papinskoj školi za diplomatiku i arhivistiku diplomirao arhivistiku. Dvije godine bio je za vrijeme pisanja doktorske disertacije o temi »Ekumenizam u teologiji Srpske pravoslavne Crkve« kapelan u župi svetog Blaža u Zagrebu, potom dugogodišnji profesor opće crkvene povijesti i crkvene umjetnosti na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu kojem je bio dekan u dva mandata, a u dva i dekan Zbora prebendara prvostolne Crkve zagrebačke. Kao stručnjak za interkonfesionalne odnose i ekumenizam predavao je i na drugim fakultetima, bio je tajnik Vijeća za ekumenizam i dijalog Biskupske konferencije Jugoslavije, pa tajnik Vijeća za ekumenizam Hrvatske biskupske konferencije, član Vijeća za kulturu i kulturna dobra HBK, redovni član Europske akademije znanosti i umjetnosti sa sjedištem u Salzburgu, predsjednik Odbora za gradnju Apostolske nuncijature u Zagrebu, ravnatelj Dijecezanskog muzeja, predstojnik Ureda za kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije. Napisao je četrdesetak knjiga, osamdesetak znanstveno-stručnih tekstova, sudjelovao je na mnogim međunarodnim znanstvenim skupovima, autor je brojnih djela iz crkvene povijesti i povijesti međimurskih mjesta i župa, a između ostalog obavljao je i dužnost Velikog meštra Družbe »Braća Hrvatskoga Zmaja« (1993—2002) te predsjednika Zavičajnog društva Međimurje u Zagrebu.

Svoj je život i rad osobito posvetio crkvenoj povijesti, sakralnoj umjetnosti, očuvanju kulturnih dobara, ekumenizmu te promicanju hrvatske nacionalne svijesti.

Značajnija djela: *Kršćani na drugi način*, Veritas, Zagreb, 1976; *Istočni kršćani*, Veritas, Zagreb, 1982; *Pravoslavni*, Veritas, Zagreb, 1985; *Povijest kršćanstva u Hrvata*, Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2 sv., 2003—2004; *Ekumenska trilogija: istočni kršćani, pravoslavni, protestanti*, Prometej, Zagreb, 2005; *Pape i hrvatski narod*, Večernji list, Zagreb, 2011; *Majčin dan u povijesti i tradiciji hrvatskog naroda*, Tkanica, Zagreb, 2012.

KOVAČ, Vesna (Zagreb, 1954.)

Diplomirana pravnica, u mirovini. Nakon završene Klasične gimnazije u Zagrebu diplomirala 1977. na Pravnome fakultetu u Zagrebu. Radni vijek vezan je uz opće, pravne i kad-

rovske poslove u gospodarstvu gdje je obavljala poslove od voditeljice odjela, zamjenice direktora do predsjednice uprave.

Profesionalne interese posljednjih godina iskazuje i u neprofitnome sektoru uključujući se u rad udruge Posmrtna pripomoć te u proučavanju zakonodavstva udruga i usklađivanju akata udruge s pozitivnim propisima Republike Hrvatske.

Govori i piše engleskim, a služi se francuskim i talijanskim jezikom.

KOZJAK, Boris (Potok kraj Kutine, 23. listopada 1948.)

Sociolog. Osnovnu i srednju školu završio u Zagrebu, diplomirao na Odsjeku za sociologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu (1997), magistrirao na Ekonomskome fakultetu u Zagrebu (1999) te doktorirao na Filozofskome fakultetu u Zagrebu temom *Sociološki aspekti kockanja. Od dokolice do socijalne patologije* (2013).

Većinu radnog vijeka proveo je u Hrvatskoj lutriji u kojoj je obnašao razne dužnosti — od referenta za istraživanje tržišta, glavnog urednika *Glasnika Hrvatske lutrije*, pomoćnika direktora Sektora ljudskih resursa i pravnih poslova, direktora Sektora klasičnih igara, direktora Sektora prodaje lutrijskih igara i kladenja do pomoćnika glavnog direktora Hrvatske lutrije za odnose s javnošću.

Sudjelovao je vlastitim izlaganjima na jedanaest međunarodnih znanstvenih skupova i dva znanstveno-stručna.

Objavio je nekoliko znanstvenih radova. Od akademske 2015./2016. godine na Odjelu za sociologiju Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu nositelj je izbornoga kolegija Sociologija igara na sreću. Dugogodišnji je član Hrvatskoga sociološkog društva.

D j e l a : *Kockanje. Od dokolice do socijalne patologije*, TIM press, Zagreb, 2016.

KREŠTIĆ, Mersad (Skucani Vakuf kraj Sanskoga Mosta, BiH, 27. svibnja 1980.)

Prvih pet razreda osnovne škole završava u rodnome mjestu, a potom osnovnu te srednju školu — zagrebačku Medresu »Dr. Ahmed Smajlović« (1999), u Zagrebu kao izbjeglica. Diplomirao je na Fakultetu islamskih znanosti Sveučilišta u Samsunu, u Turskoj (2004). Od 2015. polaznik je Poslijediplomskoga doktorskog studija hrvatske kulture na Filozofskome fakultetu u Zagrebu.

Od 1. rujna 2004. zaposlen je u Medžlisi Islamske zajednice Zagreb na mjestu imama, hatiba i muallima i radi kao vjeroučitelj islamskoga vjeronauka u osnovnim školama u Zagrebu: OŠ dr. Vinka Žganca, OŠ Frana Krste Frankopana, OŠ Petra Preradovića, OŠ Sveta Klara, OŠ Eugen Kumičić (Velika Gorica) i OŠ Ljudevita Gaja (Zaprešić).

Obnašao je i dužnost dušobrižnika u Odgojnome zavodu Turopolje (2005—2015).

Kao dobar poznavatelj turskoga jezika pomagao je u uspostavljanju veza između Islamske zajednice u Hrvatskoj i Republike Turske.

Uime Medžlisa Islamske zajednice Zagreb bio je zadužen za rad s mladima (2005—2016). Tri godine zaredom (od 2008. do 2011.) Medžlis Islamske zajednice Zagreb predlagao ga je za najboljega muallima/vjeroučitelja Hrvatske. Nagradu će dobiti tek 2014.

Od 2008. godine obnaša dužnost tajnika Europskog i Svjetskog natjecanja učača Kur'ana u Zagrebu, koje se održava svake godine, a od 2005. dužnost tajnika Muallimskog (vjeroučiteljskog) vijeća u Zagrebu. Član je Upravnog odbora Centra za halal certificiranje u Republici Hrvatskoj te pokretač i organizator omladinskih Parlaonica u Islamskome centru Zagreb (od 2011. održano ih je šest).

Od 2011. urednik je i voditelj omladinske tribine *Druženje uz hadis petkom* u Islamskome centru Zagreb. Redovito se oglašava u *Biltenu* Islamskoga centra Zagreb i u *Min-*

beru Mešihata islamske zajednice u Hrvatskoj gdje je objavljeno njegovih nekoliko istraživačkih radova.

Jedan je od autora *Prijedloga nacionalnog kurikuluma Islamskog vjeronauka*.

MAGAŠ BILANDŽIĆ, Lovorka (Zagreb, 1981.)

Diplomirala povijest umjetnosti i komparativnu književnost na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (2005) te doktorirala temom *Sergije Glumac — život i djelo* (2012). Od 2006. zaposlena na Katedri za modernu umjetnost i vizualne komunikacije na Odsjeku za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a u zvanju docentice je od 2016. Predaje obavezne kolegije Umjetnost nakon 1900. (preddiplomski studij) i Izvan-europske kulture i moderna umjetnost (diplomski studij) te izborne kolegije.

Suradivala je na nizu domaćih i međunarodnih projekata: znanstvenim projektima *Hrvatska umjetnost od klasicizma do postmoderne* (2007—2013) i *Pariška likovna scena i hrvatska moderna umjetnost* (2013—2015), bilateralnim međunarodnim projektima *Hrvatsko-srpske umjetničke veze u 18., 19. i 20. stoljeću* (2011—2012) i *Njemačko-hrvatske umjetničke veze kao dio internacionalnih umjetničkih mreža 20. stoljeća* (2014—2015), međunarodnom istraživačko-izložbenom projektu *Bauhaus — umrežavanje ideja i prakse* (2013—2015) te više projekata u sklopu potpore za znanstvena istraživanja Sveučilišta u Zagrebu. Od 2014. surađuje na projektu HRZZ-a *Croatia and Central Europe: Art and Politics in the Late Modern Period 1780—1945* voditelja prof. dr. sc. Dragana Damjanovića.

Autorica je nekoliko izložaba: *Sergije Glumac* (Galerija Milan i Ivo Steiner, 2005), *Strast i bunt u hrvatskoj karikaturi* (Galerija Klovićevi dvori, 2011), *Ekspressionizam u hrvatskoj grafici i Suvremena hrvatska grafička scena / propitivanje medija* (obje realizirane u sklopu VI. dana grafike u osječkoj Galeriji likovnih umjetnosti, 2013), *Silvio Vujić: Behind the Scene* (Galerija Vladimir Bužančić, 2014), *Foto Tonka — Tajne ateliera društvene kroničarke* (Galerija Klovićevi dvori, 2015). Kao koautorica suradivala je na izložbama *Strast i bunt — ekspresionizam u Hrvatskoj* (dionica grafika, 2011) i *Put u vječnost* (dionica fotografija, 2016) održanima u Galeriji Klovićevi dvori.

Sudjelovala je na nizu domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova te održala brojna javna predavanja. Objavila je knjigu *Foto Tonka — Tajne ateliera društvene kroničarke*, a uz znanstvene radove redovito objavljuje i stručne tekstove. Područje njezina interesa vezano je uz modernu i suvremenu umjetnost, ponajprije grafički dizajn, scenografiju, fotografiju, grafiku i povijest izložaba.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=291911>

MALOVIĆ, Nenad (Čakovec, 30. travnja 1972.)

Katolički filozof i teolog. Studirao je filozofiju i teologiju na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1991—1994) i Katoličko-teološkome fakultetu Leopold-Franzen Sveučilišta u Innsbrucku na kojem je diplomirao teologiju (1998), zatim magistrirao iz filozofije (1999) te potom doktorirao također iz filozofije temom *Politička reprezentacija i transcendentna istina — Eric Voegelin u javnom diskursu: političke institucije pluralističkog društva kao ostvarenje transcendentne istine* (2005).

Za svećenika Varaždinske biskupije zaređen je 1998. Od 1999. do sredine 2001. obnašao je službu župnoga vikara u župi sv. Nikole u Varaždinu. Trenutačno je prezbiter Varaždinske biskupije.

Docent je na Katedri filozofije Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu na kojem, između ostalog, predaje kolegije *Logika i spoznajna teorija*, *Kozmologija*, *Granična*

pitanja religije i prirodnih znanosti (izborni), Suvremeni ateizam (seminar) te Dijalog sa suvremenim svijetom i granična pitanja između teologije i prirodnih znanosti.

Težišta njegova znanstvenog interesa su filozofija politike, filozofija spoznaje, granična pitanja teologije i prirodnih znanosti te interdisciplinarni pristup temama praktične filozofije. Član je Uredništva *Bogoslovske smotre*, Savjetodavnog odbora *Series Theologie Ost-West* (LIT Verlag, Münster), Hrvatskoga filozofskog društva te Europskoga društva za katoličku teologiju — Hrvatska sekcija. Objavio je više filozofsko-teoloških članaka u znanstvenim časopisima te bio suurednik dvaju zbornika radova: Tonči Matulić — Mario Cifrak — Ružica Razum — Nenad Malović — Andrea Filić (ur.), *50. obljetnica svečanog otvaranja i početka Drugoga vatikanskog koncila (1962—2012)*, Zbornik radova s teološkog simpozija, Zagreb, 2015, te Josip Oslić — Alojz Čubelić — Nenad Malović (ur.), *Filozofija i teologija u kontekstu znanstveno-tehničke civilizacije*, Zbornik radova, Zagreb, 2016.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:
<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=268985>

MARINIĆ, Marko (Derventa, BiH, 1974.)

Na Filozofskome fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu završio Studij filozofije i religijske kulture (2001). Na istome fakultetu je na smjeru religijskih znanosti — interdisciplinarno polje — magistrirao (2007) te potom doktorirao temom *Bioetičko tematiziranje vrijednosti ljudskog života u suvremenome hrvatskom društvu* (2010).

Zaposlen je u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar u Zagrebu od 2003. Trenutačno je u zvanju znanstvenoga suradnika — interdisciplinarno područje znanosti. Uža područja ekspertize su mu istraživanja kvalitete života osoba s invaliditetom i kroničnim bolestima, ali i različita bioetička pitanja.

Sudjelovao u realizaciji nastave na Edukacijsko-rehabilitacijskome fakultetu u Zagrebu (kolegij Socijalno-pravne osnove u edukaciji i rehabilitaciji osoba oštećena vida) te na Filozofskome fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu (kolegij Bioetičke dvojbe u suvremenome društvu). U naslovno zvanje docenta izabran je 2012.

Objavio je jednu knjigu te veći broj radova u domaćim i međunarodnim znanstvenim časopisima. Aktivno je sudjelovao na brojnim znanstvenim skupovima, a od 2010. godine glavni je urednik časopisa *Hemofilija*.

D j e l a : Marinić, Marko — Rihtar, Stanko, *Živjeti s invaliditetom u urbanoj sredini. Analiza kvalitete života osoba s invaliditetom u Gradu Zagrebu*, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb, 2016.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:
<https://bib.irb.hr/lista-radova?autor=262905>

MARKEŠIĆ, Ivan (Proslap, općina Prozor-Rama, BiH, 22. veljače 1954.)

Osnovnu školu završio u Orašcu i Šćitu kraj Prozora (1968), srednju školu — Franjevačku klasičnu gimnaziju u Visokom kraj Sarajeva (1972), studij sociologije na Fakultetu političkih nauka u Sarajevu (1978) te studij njemačkoga jezika na Filozofskome fakultetu u Sarajevu (1984). Na Filozofskome fakultetu u Zagrebu magistrirao je temom o političkoj teologiji Dorothee Soelle (1988) te doktorirao temom *Religija u teoriji sustava Niklasa Luhmanna* (1997).

Nakon završenoga studija radio kao prevoditelj za njemački jezik u UNIS-Prozoru (1978—1987), bio znanstveni novak u Institutu za društvena istraživanja u Sarajevu (1987—1991), zatim glavni tajnik HDZ-a BiH (1991—1992), potom radio u Hrvatskome in-

formacijskom centru (HIC) u Zagrebu (1992—1993) te kao leksikograf u Leksikografskome zavodu Miroslav Krleža u Zagrebu (1993—2005). Od 16. svibnja 2005. zaposlen je u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar u Zagrebu.

Prošao izbor u sva znanstveno-nastavna zvanja: od znanstvenoga suradnika do znanstvenoga savjetnika u trajnome zvanju, odnosno od docenta do redovitoga profesora u trajnome zvanju, kao i u zvanja od leksikografa do leksikografskoga savjetnika.

Na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu predaje kolegije: *Klasične i Suvremene sociološke teorije*, *Sociologija religije* te *Sociologija umiranja i smrti*, a na Edukacijsko-rehabilitacijskome fakultetu u Zagrebu kolegij *Osnove sociologije*.

Sudjelovao je na više desetaka međunarodnih i domaćih znanstvenih i stručnih skupa te bio voditelj i suradnik na nekoliko znanstvenih projekata MZO-a.

Knjige (vlastite): *Hrvatska i Bosna i Hercegovina na »Križu života«*, Synopsis, Sarajevo — Zagreb, 2012; *Religija u političkim strankama — na primjeru Bosne i Hercegovine*, Synopsis, Sarajevo — Zagreb, 2010; *Kako smo sačuvali Bosnu i Hercegovinu. U povodu desete obljetnice Hrvatskoga narodnog vijeća BiH (1994—2004)*, Synopsis, Sarajevo — Zagreb, 2004; *Luhmann o religiji*, Hrvatsko filozofsko društvo, Zagreb, 2001; *Njemačko-hrvatski/hrvatsko-njemački rječnik* (suautor s T. Ladanom) ABC Naklada, Zagreb, 1998.

Knjige (prijevod s njemačkoga na hrvatski jezik): Knoblauch, H., *Sociologija religije*, Demetra, Zagreb, 2004; W. Besson, W. / G. Jasper, G., *Temeljni pojmovi moderne demokracije*. Pan liber, Zagreb, 1998; Dohmen, Chr., *Božić i Stari zavjet*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1998; Benz, E., *Duh i život Istočne crkve*, Svjetlost, Sarajevo, 1992 / Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2003.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=198965>

MATIĆ, Renato (Vinkovci, 11. ožujka 1963.)

Sociolog, redoviti profesor na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu. Osnovnu i srednju školu pohađao u Vinkovcima i Vukovaru, sociologiju diplomirao na Filozofskome fakultetu u Zagrebu (1988) na kojem je nakon poslijediplomskog studija magistrirao (1994) te potom doktorirao radom *Neke vrijednosne odrednice devijantnog ponašanja u hrvatskome društvu* (2001).

Nakon završenoga studija radio u Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Hrvatske (1989—1994). Nakon završetka Domovinskoga rata, čiji je aktivni sudionik bio od 1991. do 1996. i za što je odlikovan Spomenicom Domovinskoga rata, radi kao asistent i viši znanstveni asistent na Fakultetu kriminalističkih znanosti / Visokoj policijskoj školi u Zagrebu (1994—2007). Na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu, na Odjelu za sociologiju, radi kao docent (2007—2011), izvanredni (2011—2017) te od 2017. redoviti profesor. Posebno se bavi sociologijom zločina i društvene devijantnosti, problemima nasilja i korupcije te društvenim uzrocima predrasuda i diskriminacijskih praksi, s naglaskom na devijantne pojave i probleme hrvatskoga društva u razdoblju tranzicije. Autor je više od šezdeset znanstvenih i stručnih radova. Član je Hrvatskoga sociološkog društva, Strukovne udruge kriminalista i Kluba studenata George C. Marshall Center for International and Security Studies te Istarskoga povijesnog društva.

Djela: Leburic, A., Matić, R., Quien, M., *Mito i korupcija u hrvatskome društvu*, Redak, Split, 2010; Galic, R., Ljubotina, D., Matić, R., Matešković, D., Ninić, A., *Mladi i sigurnost — osjećaju li se mladi sigurno u gradu Zagrebu*, Gradski ured za socijalnu zaštitu

i osobe s invaliditetom, Zagreb, 2009; Matic, R., *Društvena promocija bezakonja. Uvod u sociologiju devijantnosti*, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2003.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=196884>

MIHALJEVIĆ, Vine (Livno, BiH, 25. veljače 1958.)

Osnovnu školu završio u Potočanima i Livnu (1974), srednju školu u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom (1978). Od 1980. do 1985. pohađao je Franjevačku teologiju u Sarajevu, zatim 1986. diplomirao na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu temom *Život i djelo fra Bonifacija Badrova*. Magistrirao je 1989. iz Pastoralne teologije (sa specijalizacijom iz Katehetike i pastoralna mladih) u Rimu na Papinskome salezijanskom sveučilištu (Università Pontificia Salesiana) radom *Il timore nell'Istruzione cristiana (1611) di fra Matteo Divkovich* (Strah u Nauku karstianskom (1611) fra Mate (Matije) Divkovića). Na istome sveučilištu 1992. brani i doktorsku disertaciju *CREDO — catechesi televisiva* (CREDO — televizijska kateheza). Nakon toga radi kao profesor Pastoralne teologije na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu (1992—1993). Od 1993. do 1997. bio je voditelj i urednik u »Studiju Kršćanske sadašnjosti« Zagreb, a od 1997. do 1998. urednik u teološkome časopisu *Svesci Kršćanske sadašnjosti* Zagreb. Od 1998. radi u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar u Zagrebu.

Glavna znanstvena aktivnost i područja djelovanja su pastoralna teologija, sociologija religije i komunikologija. Trenutačno radi kao znanstveni savjetnik u Institutu Ivo Pilar u Zagrebu te uz to kao izvanredni profesor predaje na Hrvatskim studijama Sveučilišta u Zagrebu predmete iz područja Komunikologije. Objavio je više od 30 znanstvenih radova, nekoliko knjiga i više od dvadeset stručnih radova. Recenzirao je znanstvene radove te sudjelovao na brojnim znanstvenim međunarodnim i nacionalnim konferencijama.

D j e l a : Jurčević, J., Lay, V., Mihaljević, V., *Strategija potpore i poticanja razvitka civilnog društva u Republici Hrvatskoj*, Dokumentacijsko informacijsko središte, Zagreb, 2006; Brešić, V., Gelo, J., Mihaljević, V., Radnić, A., Šiško, I., Tadić, D., Vidović, N., *Livno — Town and Villages*, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb, 2002; Mihaljević, V., Krezo, I., *Bog u rovu. Vojno dušobrižništvo u hrvatskom Domovinskom ratu*, Nakladni zavod Matice hrvatske — Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb, 2002; Brešić, V., Gelo, J., Mihaljević, V., Radnić, A., Šiško, I., Tadić, D., Vidović, N., *Livno — sela i grad*, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb, 2001; Mihaljević, V., *La trasmissione televisiva CREDO: estratto di tesi di dottorato*, Università pontificia salesiana Facoltà di teologia, Zagreb, 1993.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=232606>

MIKŠIĆ, Štefica (Đakovo, 1964.)

Srednju medicinsku školu završila u Osijeku, a potom se zaposlila u Domu za starije i ne-moćne osobe »Gablo Hes« Đakovo gdje je radila do 1996. kada prelazi u Dom zdravlja Đakovo gdje obnaša poslove patronažne, a od 2005. glavne medicinske sestre. U međuvremenu je na Zdravstvenome veleučilištu u Zagrebu stekla višu stručnu spremu (1989) da bi potom na Sveučilišnome diplomskom studiju sestrinstva u Osijeku diplomirala 2012. te odmah iste godine upisala poslijediplomski doktorski studij u Osijeku. Nakon toga je već 2013. na Studiju sestrinstva u Osijeku izabrana u naslovno suradničko zvanje asistenta iz znanstvenoga područja Biomedicina i zdravstvo, znanstvenog polja Kliničke medicinske

znanosti, znanstvene grane Sestrinstvo. Na istome studiju doktorirala je temom *Povezanost psihičkog stanja zdravih roditelja s duljinom dojenja i napredovanjem djeteta* (2016).

Volonterskim radom bavi se od 1996. Članica je Hrvatske komore medicinskih sestara (HKMS), Hrvatske udruge medicinskih sestara (HUMS), Hrvatskog društva za palijativnu medicinu (HDPM), Hrvatske udruge za ranu intervenciju u djetinjstvu (HURID) te Udruge medicinskih sestara i tehničara Hrvatske za neurologiju (UMSTHN).

Aktivno je sudjelovala na brojnim domaćim i međunarodnim skupovima.

Napisala je više radova koji su indeksirani u bazama Current Contents Connect, Scopusu, PsycINFO, Embasi/Excerpta Medica, ERIH PLUS, SCI-EXPANDED. Također je autorica poglavlja u nekoliko knjiga o palijativnoj skrbi.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=343896>

MRAVUNAC, Damir (Zagreb, 1974.)

Diplomirao na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu 2000. godine stekavši akademski naziv profesora sociologije i filozofije.

Nakon završenog studija radi kao profesor sociologije, etike, politike i gospodarstva u XVI. gimnaziji (2001—2002), a nakon toga kao tajnik u Centru za promicanje socijalnog nauka Crkve Hrvatske biskupske konferencije (2004—2011).

Od 2011. zaposlen je na Hrvatskome katoličkom sveučilištu u Zagrebu kao asistent te priprema doktorski rad na temu utopije zajednice.

Znanstveni interesi: sociologija zajednice, kulturna sociologija, sociologija braka i obitelji, sociologija ljubavi te utopističke teorije.

Suradnik na projektima *Supsidijarnost u hrvatskome društvu*, *Rad nedjeljom i kvaliteta života* te *Interdisciplinarno istraživanje manjih urbanih zajednica. Samobor — stotinu godina nakon Milana Langa*.

Objavio je više znanstvenih radova u časopisima te sudjelovao na brojnim skupovima i konferencijama.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=344704>

NIKIĆ, Mijo (Gornji Zovik, BiH, 1953.)

Svećenik iz Družbe Isusove. Nakon završene srednje škole završava studij filozofije i teologije u Zagrebu. Na Papinskome sveučilištu Gregoriana u Rimu magistrirao je iz dubinske psihologije te potom na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu doktorirao temom *Slika Boga u novim religijskim pokretima* (2002). Od 1992. predaje psihologiju, psihologiju religije i povijest religija na Filozofskome fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu. Na Teološkom institutu DI (studij teologije) predaje sakramente pomirenja i bolesničkog pomazanja, mariologiju i eshatologiju.

Objavio je više članaka u raznim časopisima. Sudjeluje na domaćim i međunarodnim simpozijima. Urednik je više zbornika: *Novi religiozni pokreti* (1997); *Reinkarnacija i/ili uskrnuće* (1998); *Vjera i zdravlje* (2007); *Bolest i zdravlje u religijama* (2011). Objavio je knjige: *Slika Boga u vjerskim sljedbama i novim religijskim pokretima* (2003); *Psihologija obitelji* (2004); *Očima psihologa teologa* (2015); *Biblijska psihoterapija* (2015). Održava psihološko-duhovne seminare za pravnike, menadžere i ostale o ulozi duhovnosti u upravljanju stresom. Bio je član Međunarodne teološke komisije za ispitivanje fenomena Međugorje. Predsjednik je Zaklade biskup Josip Lang koja se brine za stare i siromašne osobe.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:
<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=194272>

PAVIĆ, Željko (Doboj, BiH, 16. srpnja 1962.)

Nakon završene gimnazije u Modriči, BiH (1981), filozofiju i sociologiju studirao na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu (1982—1986), gdje je i magistrirao 1989. Iste godine postao asistentom na katedri za Opću sociologiju i istodobno predavao Uvod u filozofiju i Filozofiju politike. Neposredno prije početka agresije na BiH prijavio doktorsku radnju o sociologiji znanja Maxa Schelera koja je — zbog danih okolnosti — izgubljena. Nakon dolaska u Zagreb 1993. najprije je obnašao dužnost pomoćnog, a potom i izvršnog urednika u časopisu *Filozofska istraživanja*. Siječnja 1994. odlazi u Njemačku kako bi drugi put napisao i na Johannes Gutenberg-Universität u Mainzu kod profesora Richarda Wüssera 2000. doktorirao temom *Hegels Idee einer logischen Hermeneutik. Die Selbstausslegung des Absoluten in der sichtbaren Unsichtbarkeit der Sprache* (Hegelova ideja logičke hermeneutike. Samotumačenje apsoluta u vidljivoj nevidljivosti jezika).

Od povratka u Hrvatsku početkom 2000-ih radi u Leksikografskome zavodu Miroslav Krleža u Zagrebu. Gostujući profesor je u Rijeci i Ljubljani, počasni član Slovenskoga filozofskog društva.

Djela: *Zbiljnost i stvarnost. Prilog zasnivanju izvornog pojma svijeta*. Zagreb : Hrvatsko filozofsko društvo (1989); *Metafizika i hermeneutika*. Zagreb : Hrvatsko filozofsko društvo (1996); *Hegels Idee einer logischen Hermeneutik. Die Selbstausslegung des Absoluten in der sichtbaren Unsichtbarkeit der Sprache*. Gardez Verlag St. Augustin (2003); *Hegelova ideja logičke hermeneutike. Samotumačenje apsoluta u vidljivoj nevidljivosti jezika*. Zagreb : Naklada Breza (2004); *Arhonti biti. Poskus filozofije vere*. Ljubljana : Claritas (2005); *Philosophia fundamentalis Josipa Stadlera*. Sarajevo : Vrhbosanska teologija Sarajevo (2006); *Arhonti bitka. Pokus filozofije vjere*. Rijeka : Ex libris (2009); *LOGON DIDONAI. O hermeneutičkoj relevantnosti logičkog*. Zagreb : Naklada Breza (2016); *Moć Solidarnosti. O učiteljima i prijateljima*. Zagreb : Naklada Breza (2017).

PERIĆ, Porfirije (Bečej, Srbija, 22. srpnja 1961.)

Mitropolit zagrebačko-ljubljanski. Nakon završene osnovne škole u Čurugu i Zmaj-Jovine gimnazije u Novome Sadu, diplomirao je na Pravoslavnome bogoslovskom fakultetu u Beogradu (1986).

Na poslijediplomskim studijama u Ateni boravi od 1986. do 1990. kada po blagoslovu episkopa bačkog dr. Irineja odlazi u manastir Svetih arhangela u Kovilju gdje je rukopoložen u sveštenomonaški čin i postavljen za igumana.

Na redovnome zasjedanju Svetog arhijerejskog sabora Srpske pravoslavne crkve u Beogradu 14. svibnja 1999. izabran je za episkopa jegarskoga, vikara Eparhije bačke. Od tada se bavi različitim društveno-socijalnim djelatnostima.

Godine 2004. mitropolit Porfirije završio je doktorske studije na Bogoslovskome fakultetu Sveučilišta u Ateni, obranivši ocjenom *summa cum laude* svoju doktorsku radnju *Mogućnost poznanja Boga kod apostola Pavla po tumačenju svetog Jovana Zlatoustog*. Odmah potom izabran je za docenta na Pravoslavnome bogoslovskom fakultetu u Beogradu gdje je na katedri Pastirske psihologije naslijedio čuvenoga psihijatra, akademika prof. dr. Vladetu Jerotića. Godine 2015. izabran je u zvanje izvanrednoga profesora na katedri za Pastirsko bogoslovlje s psihologijom.

Sveti arhijerejski sabor Srpske pravoslavne crkve izabrao ga je na svome redovnom svibanjskom zasjedanju 2014. za mitropolitu zagrebačko-ljubljanskoga. Odmah po stupa-

nju na katedru mitropolitâ zagrebačko-ljubljanskih angažirao se na različitim društveno-znanstvenim poljima. Organizira znanstvene skupove i međupravoroslavne konferencije u Ljubljani i Otočcu, gde se okuplja više stotina uglednih pravoslavnih episkopa i intelektualaca. U listopadu 2016. u suorganizaciji sa Svjetskim savjetom crkava (CEC) iz Bruxellesa organizira u Zagrebu međunarodni znanstveni skup posvećen ljudskim pravima i pravima manjina.

Svoje stručne bogoslovske radove i intervjue objavljuje u časopisima kod nas i u svijetu. Sudjelovao je na velikome broju znanstvenih konferencija i skupova diljem svijeta.

Govori grčki i engleski i služi se ruskim jezikom, a njegov stil komunikacije uvijek je prilagođen sugovornicima.

PIRIJA, Darko (Doboj, BiH, 9. svibnja 1967.)

Tajnik i viši predavač pri Adventističkome teološkom visokom učilištu (ATVU) u Maruševcu kraj Varaždina. Biblijsku teologiju diplomirao je 1994., a 1996. magistrirao religijske znanosti na sveučilištu Andrews (Michigan, USA) nakon čega je radio kao predavač, predvoditelj, pastor, prodekan i tajnik ATVU-a u Hrvatskoj. U obrazovnom i znanstvenom radu područja od posebnog zanimanja su kršćanska eshatologija, teološka antropologija, teološka hermeneutika te pitanje odnosa teologije i kulture. Osim članstva u brojnim međunarodnim teološkim udruženjima često sudjeluje na teološkim konferencijama, a kao povremeni član Adventističke akreditacijske komisije (AAA) aktivno sudjeluje u vrednovanju i oblikovanju akademskih standarda u adventističkim visokoškolskim institucijama. Odnedavno uređuje i izdanja ATF Pressa, izdavačkog ogranka ATVU-a.

Neke od najznačajnijih publikacija: *Faith Encounter in Culture: the Church's Teaching Role in Shaping Adventist Identity and Mission; Suvremena apokaliptička eshatologija u dijalogu s Bultmannovim i Bekerovim teološkim naslijeđem; »Ovo činite meni u spomen«: apokaliptičko-eshatološki telos obrednog pamćenja Kristove pasije; Krivnja, politička teologija i suvremena društva jugoistočne Europe.*

PLENKOVIĆ, Mateja (Zagreb, 1988.)

Diplomirala sociologiju na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu (2012). Dobitnica je *Rektorove nagrade, Priznanja voditelja Hrvatskih studija za najboljeg studenta*, stipendije iz *Fonda za darovite studente Sveučilišta u Zagrebu* te *Stipendije Grada Zagreba*. Od 2013. zaposlena na Odjelu za sociologiju Hrvatskoga katoličkog sveučilišta u Zagrebu kao asistentica na nizu kolegija iz područja metodologije istraživanja, teorijske sociologije i sociologije medija. Doktorandica je na Poslijediplomskome doktorskom studiju informacijskih i komunikacijskih znanosti na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Sudjelovala je na pet znanstvenih konferencija i ima objavljena četiri znanstvena rada. Uz to, sudjelovala je na dva znanstvena projekta Hrvatskoga katoličkog sveučilišta: *Religija i ljudska prava* i *Populizam, mladi i mediji*. Članica je COST akcije *Populist Political Communication in Europe: Comprehending the Challenge of Mediated Political Populism for Democratic Politics*.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=344785>

PRIANTE, Monica (Busto Arsizio, Italija, 1977.)

Diplomirala je povijest europske civilizacije na Katoličkome sveučilištu u Milanu (2004), a na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu doktorirala 2013. godine radom *Unionizam biskupa Josipa Jurja Strossmayera i barnabita Cesarea Tondinija de' Quarenghija: slučaj*

katoličke misije u Srbiji (1883—1885). Nakon doktorata surađivala je s nekoliko hrvatskih sveučilišta te s Talijanskim institutom za kulturu u Zagrebu. Trenutačno radi kao vanjska suradnica na Hrvatskome katoličkom sveučilištu u Zagrebu. Predmet njenih istraživanja su teme usmjerene na kulturalnu povijest Italije i Hrvatske u devetnaestome stoljeću i na proučavanje procesa stvaranja nacionalnih mitologija u XIX. stoljeću. Posljednjih nekoliko godina svoja istraživanja usredotočila je na aspekte kulturalne tanatologije s posebnim osvrtnom na odnos kulture smrti i izgradnje nacionalnih identiteta na prijelazu iz XIX. u XX. stoljeće.

Najistaknutije publikacije: Priante, Monica i Slišковиć, Slavko (2016) *Tondini i Strossmayer jedinstveni za jedinstvo*. Zagreb : Kršćanska sadašnjost; »Povijest emocija i smrt. Primjeri iz talijanske historiografije«, u: *Historijski zbornik 2/2015*; »Giuseppe Garibaldi, hero in the Piedmont of the Balkans: reception of the narrative of the Italian Risorgimento in the Serbian press«, u *Balcanica*, Beograd: Balkanološki Institut (2014); »Croazia«, u: *Il mondo ci guarda. L'unificazione italiana nella stampa e nell'opinione pubblica internazionali (1859—1861)*, (ur.) Cammarano F. i Marchi M.; Firenze: Mondadori Education (2011).

RAKOŠEC, Željko (Zagreb, 1966.)

Srednju školu završio u Zagrebu (1985), teologiju diplomirao na Filozofsko-teološkome institutu Družbe Isusove u Zagrebu (1997), na Papinskome sveučilištu Gregorijana u Rimu magistrirao iz duhovnosti temom *Il progresso della carità apostolica nel itinerario di S. Claudio La Colombière* (2000), a na Vatikanskoj školi bibliotekarstva diplomirao bibliotekarstvo (2001). Na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Đakovu, na poslijediplomskom specijalističkom studiju iz pastoralne teologije, smjer krizna stanja, diplomirao temom *Crkveno-društvena pastoralna odgovornost uspostave palijativne skrbi i hospicija* (2015).

Zaposlen je u Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske, u Policijskoj upravi osječko-baranjskoj, kao policijski kapelan od 2010. Doktorand je na Poslijediplomskom interdisciplinarnom sveučilišnom studiju Kulturologija Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku od 2016.

SELAK, Marija (Zagreb, 14. ožujka 1982.)

Osnovnu školu i Klasičnu gimnaziju završila je u Zagrebu, a potom 2007. diplomirala na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, studij filozofije i hrvatskoga jezika i književnosti. Tijekom studija primala je državnu stipendiju, a u ak. 2006./2007. godini provela je zimski semestar u Bratislavi radeći na diplomskom radu kao CEEPUS-ova stipendistica. Ak. 2008./2009. godine upisala je poslijediplomski doktorski studij iz filozofije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a 11. lipnja 2013. obranila doktorsku disertaciju *Ljudska priroda i nova epoha* te stekla akademski stupanj doktorice znanosti iz znanstvenog područja humanističkih znanosti, polje filozofije. U znanstveno zvanje znanstvene suradnice izabrana je u siječnju 2014., a u veljači 2015. u znanstveno-nastavno zvanje docentice pri katedri za ontologiju i filozofiju povijesti.

Njezin znanstveni interes uključuje metafiziku, filozofiju povijesti, odnos između teorijske i praktičke filozofije, ontologiju demokracije, bioetiku, problem zla i smrti u filozofiji.

Od 2010. suradnica je na projektu »Zasnivanje integrativne bioetike«. U rujnu 2008. godine bila je polaznica 3rd Summer School of Integrative Bioethics, kao stipendistica DAAD-a i Volkswagen-Stiftung. U dva je navrata boravila na stručnom usavršavanju u

Njemačkoj — na Ruhrskom sveučilištu u Bochumu (2008.) te na IWE-u (Institut für Wissenschaft und Ethik) u Bonnu (2010.) kao stipendistica DAAD-a.

Članica je Hrvatskoga filozofskog društva, Hrvatskoga bioetičkog društva i European Society for Philosophy of Medicine and Healthcare (ESPMH). Kao mlada urednica bila je uključena u rad časopisa *Filozofska istraživanja* i *Synthesis philosophica*.

Djela: Selak, Marija (2013) *Ljudska priroda i nova epoha*. Zagreb: Naklada Breza

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=320312>

ŠIMUNIĆ, Nikola (Gospić, 1986.)

Završio preddiplomski (2008) i diplomski studij geografije (znanstveni smjer) na Sveučilištu u Zadru (2010). Apsolvent je poslijediplomskoga doktorskog studija »Jadran — poveznica među kontinentima« koji se izvodi na Sveučilištu u Zadru.

Zaposlen je u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar od 2012. kao znanstveni novak/asistent. Radio je kao vanjski suradnik na Odjelu za nastavničke studije u Gospiću, Sveučilište u Zadru. Sudjelovao je na 5 međunarodnih i 10 domaćih znanstvenih i stručnih konferencija.

Objavio 6 znanstvenih radova u suautorstvu i nekoliko stručnih radova.

Uže područje znanstvenog interesa: demografija, regionalna geografija, GIS.

Član je nekoliko domaćih udruga.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<https://bib.irb.hr/lista-radova?autor=333215>.

TADIĆ, Stipe (Otok kraj Sinja, 1953.)

Osnovnu školu završio u rodnome mjestu (1968) te potom u Sinju Franjevačku klasičnu gimnaziju (1974). Od 1974. do 1978. studira teologiju na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, a od 1978. studij filozofije i sociologije na Filozofskome fakultetu u Zadru. Diplomirao je 1982. Studij filozofije kao A1 i studij sociologije kao A2 predmet. Godine 1984. upisuje poslijediplomski studij sociologije religije na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na kojem je magistrirao 1990. te doktorirao 1998. radom *Suvremeni eklezijalni pokreti u Katoličkoj crkvi u Hrvata (Sociološka analiza s posebnim osvrtom na Mali tečaj — Cursillo)*.

Od 1992. radi u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar u Zagrebu. Za znanstvenog suradnika izabran je 1998., naslovnoga docenta Filozofskoga fakulteta u Zadru 2000., višega znanstvenog suradnika 2004., u naslovno znanstveno-nastavno zvanje izvanrednoga profesora na Hrvatskim studijima 2007. U Institutu Pilar izabran je u zvanje znanstvenoga savjetnika 2008., a u zvanje znanstvenoga savjetnika u trajnom zvanju 2014.

Na Odsjeku za sociologiju Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zadru predavao je *Uvod u sociologiju* i *Sociologiju sekta i novih religijskih pokreta*. Na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu predaje kolegij *Sociologija suvremenih crkvenih pokreta*, a na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove *Uvod u sociologiju* i *Katoličku društvenu etiku*. Na Medicinskom fakultetu u Splitu, na stručnome studiju sestrinstva, predavao je *Sociologiju*, a na Visokoj teološko-katehetskoj školi u Zadru *Sociologiju religije* i *Znanost o religijama svijeta*.

Bavi se suvremenim religijsko-religioznim temama, sociologijom novih religijskih i eklezijalnih pokreta te (post)modernom religijom. Sudjeluje u domaćim i međunarodnim istraživačkim socioreligijskim projektima. Iz navedenih područja objavio je više desetaka znanstvenih i stručnih radova i dvije knjige.

D j e l a : *Službenici svetoga*. Zagreb : Školske novine (1993); *Tražitelji Svetoga*. Zagreb : Institut društvenih znanosti Ivo Pilar (2002)
Cjelovita bibliografija dostupna je na:
<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=159802>

TURK, Ivo (Zagreb, 1977.)

Na Geografskom odsjeku Prirodoslovno-matematičkoga fakulteta u Zagrebu diplomirao je geografiju (2001); na istome fakultetu magistrirao radom *Suvremena demogeografska obilježja i procesi u Karlovačkoj županiji* (2006) i doktorirao temom *Srednji gradovi Hrvatske. Suvremeni demogeografski procesi* (2010). Biran je u zvanje višega znanstvenog suradnika. Od 2004. zaposlen je u Institutu Ivo Pilar. Bavi se demografijom i socijalnom geografijom, regionalnom demografijom Hrvatske te turističkom geografijom.

Njegovi znanstveni interesi su: depopulacija ruralnih prostora, demografski aspekti ruralno-urbane polarizacije, problematika urbanih sistema (demografska obilježja srednjih gradova Hrvatske), utjecaj Domovinskog rata na demografske prilike u Hrvatskoj.

Suradivao je na dva znanstvena projekta: *Demografski gubitci i posljedice Domovinskog rata* i *Demografski aspekti urbano-ruralne polarizacije Hrvatske*. 2012. i 2013. bio je izvršni voditelj tržišnog projekta *Turistički cvijet — kvaliteta za Hrvatsku*. Od 2014. voditelj je projekta *Croatia Maymester Study Abroad* čiji su nositelji Institut Ivo Pilar i University of Georgia, SAD.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:
<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=262931>

TURZA, Zoran (Osijek, 24. rujna 1978.)

Osnovnu školu završio u Belišću, a Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu. Potom upisuje filozofsko-teološki studij na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu koji završava 2003. Sljedeće godine počinje raditi kao vjeroučitelj u Kutini i upisuje poslijediplomski studij na istome fakultetu opredijelivši se za specijalizaciju iz fundamentalne teologije. U srpnju 2012. stekao je naziv licencirani teolog obranivši licencijatsku radnju pod naslovom »Revizionistički model Davida Tracyja«.

Doktorski rad »Hermeneutički zaokret Davida Tracyja: od Blagoslovljenog bijesa za redom do Analoške imaginacije« na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu obranio je 29. listopada 2015.

Sudjelovao je i izlagao na nekoliko međunarodnih konferencija, objavio je nekoliko znanstvenih radova. U akademskoj 2013/2014. i 2014/2015. godini predavao je, u svojstvu vanjskog suradnika, izborni kolegij »Teologija u dijalogu« na Hrvatskome katoličkom sveučilištu, gdje je i 2014. izabran u zvanje asistenta. Radi kao vjeroučitelj u Osnovnoj školi Brezovica.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:
<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=352725>

VARGA, Vanesa (Pakrac, 1986.)

Osnovnu i srednju školu završila u Zagrebu, potom diplomirala kroatologiju i komunikologiju na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu (2012) te muzeologiju i upravljanje baštinom na Filozofskome fakultetu u Zagrebu (2013). Doktorandica je na Poslijediplomskome doktorskom studiju informacijskih i komunikacijskih znanosti na Filozofskome fakultetu u Zagrebu na kojem priprema doktorski rad na temu društvenih medija. Radila je kao kustosica-dokumentaristica u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu, a trenutačno

je voditeljica kulturnih projekata i predavačica na Hrvatskim studijima. Zanimaju je teme iz područja hrvatske kulturne baštine, turizma, digitalne kulture i društvenih medija.

Kao suautorica objavila je sljedeće radove: Šakić, M.; Varga, V. (2015) »The role of new media technologies in helping people who suffer from social phobia // Conference Proceedings of the 2nd International Multidisciplinary Scientific Conference on SOCIAL SCIENCES and ARTS SGEM 2015. Albena : SGEM, 1015-1022; Šakić, M.; Varga, V. (2015) Video games as an education tool // Proceedings of the Sixth International Conference on e-Learning / Ćirić, T. ; Jovanović, S. (ur.). Beograd : Belgrade Metropolitan University, 223-227; Bingula, M.; Matic, A.; Varga, V.; Mikelić Preradović, N. (2013) Facebook: The Good, the Bad or the Ugly? // INFUTURE2013: »Information Governance«, 105-115.

VUČKOVIĆ, fra Ante (Sinj, 23. veljače 1958.)

Osnovnu školu i klasičnu gimnaziju završio je u Sinju, a filozofsko-teološki studij u Makarskoj i Zagrebu gdje je i diplomirao (1984). Za svećenika Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja zaređen je u Sinju 3. srpnja 1983. Bio je godinu dana kapelan u Metkoviću i dvije godine dušobrižnik za hrvatske iseljenike u Münchenu. Poslijediplomski studij filozofije započeo je u Münchenu, na Visokoj filozofskoj školi (Philosophische Hochschule), a nastavio na Papinskom učilištu Antonianum (Pontificio Ateneo Antonianum) u Rimu gdje je magistrirao i obranio doktorsku disertaciju te stekao akademski naslov doktora filozofije. Doktorski rad objelodanjen je na talijanskom *La dimensione dell'ascolto in M. Heidegger* (Roma, 1993) i na hrvatskom *Dimenzija slušanja u M. Heideggera* (Zagreb, 1993).

Predavao je na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Makarskoj, potom na Pontificio Ateneo Antonianum, Sjemeništu Redemptoris Mater u Puli. Na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu predaje od ak. 1999/2000., a na Odsjeku za filozofiju Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Splitu od ak. 2005/2006. Biran je u zvanje asistenta (1996), docenta (2000), izvanrednog (2007) te potom redovitog profesora (2012).

Bio je prodekan za nastavu KBF-a Split (2003—2005) i u istome razdoblju pročelnik fakultetskoga Povjerenstva za preoblikovanje programa prema zahtjevima Bolonjskoga procesa i član Povjerenstva za ECTS Sveučilišta u Splitu.

Akademске godine 2008/2009. kao slobodnu godinu proveo je u Izraelu.

Početak ak. 2009/2010. izabran je za prodekana za znanost. Predsjednik je Povjerenstva za poslijediplomski studij. Član je Uredničkoga vijeća časopisa *Crkva u svijetu* i znanstvenog vijeća časopisa *Nova prisutnost*. Član je *Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za kler*. Dužnost dekana KBF-a Split obnaša od listopada 2011. do listopada 2013. Član je Uredničkoga vijeća časopisa *Crkva u svijetu*, Znanstvenoga vijeća časopisa *Nova prisutnost* te *Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za kler*.

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=197253>

VULETIĆ, Suzana (Osijek, 22. srpnja 1979.)

Osnovnu školu završava u Hrvatskoj i Njemačkoj, Srednju medicinsku u Osijeku (1997), a Filozofsko-teološki studij na Teologiji u Đakovu (2002). Nakon završenoga poslijediplomskoga studija moralne teologije na Accademia Alfonsiana — Istituto superiore di Teologia morale — Pontificia Università Lateranense u Rimu magistrirala je radom *Mogući oblici »psihopatološkog« obilježja religioznosti u pseudo-moralnom karakteru grešnosti i ekleziozenim neurozama* (2005) te doktorirala radom iz područja moralne teologije

s područja biomedicinske etike i deontologije *Izazovi zdravstva i liječnički personalizam s posebnim osvrtom na situaciju u Hrvatskoj* (2009).

Od 2005. do 2008. pohađa trogodišnju formaciju poslijediplomskoga Bioetičkog ma-
stera višeg stupnja (II livello) na udruženim studijskim programima pri Istituto di Giova-
nni Paolo II — Istituto »Sacro Cuore«/policlinica »Gemelli«. U studenom 2008. obranila je
tezarij i radnju *Moralno-etički princip psiho-fizičkog integriteta/totaliteta u estetskoj/
/plastičnoj kirurgiji* čime stječe diplome mastera druge/više razine: kliničkog bioetičara s
poliklinike Gemelli te magistra znanosti s područja braka i obitelji s Instituta Ivana Pavla
II.

Želeći upotpuniti svoju bioetičku formaciju, završava i intenzivni kliničko-bioetički
tečaj na Kennedy Institute of Ethics/Georgetown University u Washingtonu D.C. (2006).
Potom završava Unescov program *Ethics Teaching Training Course* (2014).

Od 2014. obnaša dužnost prodekanice za nastavu i studente pri KBF-u Đakovu.

Osim na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Đakovu predaje na Sveučilišnome
studijskom centru za forenzične znanosti u Splitu, Hrvatskome katoličkom sveučilištu u
Zagrebu, Medicinskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i Teološko-katehetskome odjelu
Sveučilišta u Zadru. Na navedenim fakultetima bila je mentorom više završnih, diplom-
skih i poslijediplomskih radova.

Aktivno je kao pozvani predavač sudjelovala na dvadesetak (među)narodnih sku-
pova i simpozija. Promovirala je popularizaciju znanosti na tridesetak znanstveno-struč-
nih okupljanja u zemlji i inozemstvu. Bila je članica četiri znanstvena projekta i članica je
nekoliko međunarodnih bioetičkih udruženja te znanstvenoga i uredničkoga vijeća časo-
pisa *Diacovensia*.

D j e l a : Živković, I.; Vuletić, S. (2016) *Posljednji trenutki prije vječnosti. Teološko-
bioetički naglasci shvaćanja smrti i psihološko-duhovne intervencije namijenjene umiru-
ćima i ožalošćenima*. Zagreb : HANZA MEDIA d.o.o. (priručnik).

Cjelovita bibliografija dostupna je na:

<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=298573>

ŽIVIĆ, Dražen (Vukovar, 1968.)

Na Geografskom odsjeku Prirodoslovno-matematičkoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
diplomirao (1993) i magistrirao (1998) te doktorirao temom *Demogeografski okvir i pos-
ljedice rata protiv Hrvatske (1991—1997)* (2000). U Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar
u Zagrebu radi kao znanstveni savjetnik. Posebno se bavi istraživanjima povezanima s de-
mografijom Hrvatske, demografijom malih područja, demografijom braka i obitelji, de-
mografskim posljedicama rata te etnodemografijom. Bio je voditelj projekata trajne znan-
stvenoistraživačke djelatnosti: »Demografski gubici i posljedice Domovinskog rata«
(2002—2006) i »Demografski aspekti urbano-ruralne polarizacije Hrvatske« (2008—2013).

Voditelj je Područnoga centra Instituta Ivo Pilar u Vukovaru.

Bio je predavač na Odsjeku sociologije Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. Su-
djelovao je u nastavi i na Studiju povijesti na Hrvatskome katoličkom sveučilištu, na Di-
plomatskoj akademiji Ministarstva vanjskih poslova i europskih poslova RH, na Specija-
lističkome poslijediplomskom studiju Pastoralne teologije na Katoličkom bogoslovnom
fakultetu u Đakovu te na Veleučilištu »Lavoslav Ružička« u Vukovaru.

Dobitnik je Državne nagrade za znanost za područje društvenih znanosti za znan-
stvene novake (2001) te Spomen-medalje »Hrvatski križni put« (2005). Objavio je stotinjak
znanstvenih i stručnih radova u međunarodno priznatim časopisima, zbornicima radova
i knjigama. Sudjelovao je na sedamdesetak hrvatskih i međunarodnih znanstvenih skupo-

va. Predsjednik je Upravnoga vijeća Gradskog muzeja Vukovar te član Upravnoga vijeća Instituta Pilar. Član je Vijeća za život i obitelj Hrvatske biskupske konferencije, Povjerenstva za pastoral braka i obitelji Đakovačko-osječke nadbiskupije, Nadbiskupijskog pastoralnog vijeća Đakovačko-osječke nadbiskupije, Glavnog odbora Matice hrvatske te Kulturnog i Partnerskog vijeća Vukovarsko-srijemske županije.

D j e l a : Radelić, Zdenko; Marijan, Davor; Barić, Nikica; Bing, Albert; Živić, Dražen (2006) *Stvaranje hrvatske države i Domovinski rat*. Zagreb : Školska knjiga, Hrvatski institut za povijest; Živić, Dražen (2006) *Stanovništvo Vukovarsko-srijemske županije*. Zagreb — Vukovar : Institut društvenih znanosti Ivo Pilar ; Ogranak Matice hrvatske Vukovar; Akrap, Anđelko; Čipin, Ivan; Pokos, Nenad; Ridzak, Tomislav; Živić, Dražen (2003) *Činitelji demografskih kretanja u Republici Hrvatskoj*. Zagreb : Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži.

Priradio: Ivan Markešić